

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93)541 endelig udg.

Bruxelles, den 4 . november 1993

Forslag til

RADETS FORORDNING (EØF)

om indførelse af frister for undersøgelser, der gennemføres
i henhold til Fællesskabets instrumenter til beskyttelse af handelen,
og om ændring af de relevante rådeforordninger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Effektiviteten af Fællesskabets instrumenter til beskyttelse af samhandelen har i nogen tid stået i centrum for forhandlingerne i Fællesskabet, navnlig fordi samhandelen vil blive liberaliseret yderligere, når det indre marked er skabt, og der udgår yderligere impulser i denne retning fra Uruguay-runden. I juni 1992 behandlede Kommissionen en del af dette problem i sit forslag til beslutningsprocedurer¹⁾, som stadig behandles i Rådet. Der mangler imidlertid stadig at blive taget fat på et andet aspekt ved den samlede problematik, nemlig de overdrevent langtrukne antidumping- og antisubsidierungsundersøgelser, der har fremkaldt kritik fra Europa-Parlamentet, medlemsstaterne, erhvervsgrenene i Fællesskabet, importørerne og eksportørerne, som alle har beklaget sig over disse EF-undersøgelses længde. Overdrevent lange tidsforløb skaber usikkerhed på markedet, formindsker sandsynligheden for, at de omsider trufne foranstaltninger har den tilsigtede effekt, og bidrager til at så mistillid til EF-handelspolitikens effektivitet. For at bevare troværdigheden af dette aspekt ved beskyttelsen af samhandelen er det derfor nødvendigt at foreslå en korrektion med det formål at forbedre effektiviteten. Af de samme årsager er det desuden hensigtsmæssigt at foreslå samme korrektion for at forbedre beskyttelsesforanstaltningernes effektivitet²⁾.

Ud over ovennævnte forslag til beslutningsprocedurer har Rådet et andet ændringsforslag vedrørende Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 til behandling³⁾. Det skal bemærkes, at intet i det foreliggende forslag strider mod de forslag, der allerede er forelagt Rådet. Det skal

1) Kommissionens forslag af 30.6.1992, SEK(92) 1097 endelig udg.

2) Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5.2.1982, EFT nr. L 35 af 9.2.1982.

3) Kommissionens forslag af 18.9.1993, KOM(92) 374 endelig udg.

understreges, at sidstnævnte forslag opretholdes, og at Kommissionen anser vedtagelsen deraf for overordentlig vigtig for en effektiv beskyttelse af samhandelen. Nærværende forslag er udarbejdet således, at det er foreneligt med den eksisterende lovgivning og supplerer de forslag til beslutningsprocedurer, som Rådet allerede har til behandling. Formålet med samtlige disse forslag er at forbedre troværdigheden af Fællesskabets handelspolitik.

2. DEN AKTUELLE SITUATION - ANTIDUMPING OG ANTISUBSIDIERING

I øjeblikket tager det ofte op til 18 måneder at gennemføre undersøgelser i Fællesskabet fra undersøgelsens indledning til den foreløbige afgørelse, og dette er næsten dobbelt så lang tid som i f.eks. De Forenede Stater. Bilag A indeholder en oversigt over de nuværende frister i De Forenede Stater og til sammenligning tillige de foreslåede frister for EF og den tid, det i øjeblikket tager at afslutte disse sager.

Den korte varighed i De Forenede Stater skyldes flere faktorer. For det første er selve undersøgelsesområdet mere indsnævret, idet der hverken foretages en undersøgelse af den offentlige interesse eller anvendes en "regel om mindste told", således at amerikanerne automatisk anvender den fulde dumpingmargen som told frem for at undersøge, om et lavere beløb er tilstrækkeligt. Desuden har USA en mere enkelt beslutningsproces og arbejder på ét sprog, hvilket også er tilfældet for Canada og Australien.

Den vigtigste årsag til den korte varighed er imidlertid, at disse lande opererer med lovpligtige frister⁴⁾, som de kan overholde, fordi de har afsat ressourcer, der står mål med problemets omfang. Det skal nævnes, at De Forenede Stater anvender rundt regnet fem gange så stort et personale som EF til nogenlunde samme antal undersøgelser og Canada tre gange så stort et personale til en tredjedel af antallet af undersøgelser i EF. Desuden anvender disse lande personale, der er uddannet specielt til dette arbejde, som kræver erfaring på revisions- eller regnskabsområdet for at kunne udføres effektivt.

4) Omkring 25 dage til at godtage eller afvise en klage og gennemsnitlig 6 måneder fra indledningen af undersøgelsen til den foreløbige afgørelse.

3. DEN FORESLAEDE LØSNING OG FORHANDSBETINGELSER

a) Løsning vedrørende antidumping og antisubsidiering

Nogle af de ovenfor skitserede forskelle mellem EF's og USA's systemer vil naturligvis stadig bestå. Den bedst gennemførlige løsning er derfor at indføre obligatoriske frister i stil med vore vigtigste handelspartners praksis, men afpasset efter EF's særlige karakteristika. De bedst egnede frister for EF ville således være:

- maksimalt 1 måned fra modtagelsen af klagen til indledningen af undersøgelsen eller afvisningen af klagen
- maksimalt 9 måneder fra indledningen af undersøgelsen til de foreløbige foranstaltninger⁵⁾
- maksimalt 15 måneder fra indledningen af undersøgelsen til den endelige afgørelse.

b) Løsning vedrørende beskyttelsesforanstaltninger

For så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger i henhold til forordning nr. 288/82 og andre lignende instrumenter, har det begrænsede antal undersøgelser, som Kommissionen hidtil har foretaget, ikke ført til problemer af samme omfang som problemerne i forbindelse med antidumping eller antisubsidiering. Der er dog i visse tilfælde opstået forsinkelser. Det er derfor hensigtsmæssigt at foretage samme ændringer vedrørende beskyttelsesforanstaltninger som dem, der foreslås i forbindelse med antidumping- og antisubsidieringsundersøgelser.

---

5) Kommissionen har forståelse for de europæiske erhvervsgrenes ønske om kortere frister end dem, der fremgår af nærværende forslag. Kommissionen er rede til at foreslå endnu kortere frister, forudsat at der sikres den midler til at overholde de kortere frister. Kommissionen vil revidere disse fristers varighed inden for 2 år efter, at de er trådt i kraft, med henblik på at nedbringe dem yderligere.

For at gøre ordningen mere demokratisk og gennemsigtig synes det desuden at være nødvendigt at give erhvervsgrenene i Fællesskabet ret til at indgive klager vedrørende beskyttelsesforanstaltninger, ligesom det er tilfældet for antidumping- og antisubsidieringssager.

c) Forhåndsbetinger

I forbindelse med indførelsen af frister er det bydende nødvendigt, at der fastsættes strenge, tilstrækkelig korte og retligt bindende frister for de pågældende EF-Institutioner og de øvrige deltagere i disse procedurer, dvs. for erhvervsgrenen i Fællesskabet, eksportørerne, importørerne, brugerne og forbrugerorganisationerne. Det samme skal gælde for skriftlig eller mundtlig høring af medlemsstater. Fastsættelsen af sådanne frister vil kun være realistisk, hvis:

- undersøgelserne vedrørende dumping og skade/Fællesskabets interesse foretages hver for sig, men sideløbende. Dette vil også øge undersøgernes gennemsigtighed og objektivitet og forbedre kvaliteten af det arbejde, der udføres som led i disse undersøgelser, der som bekendt analyseres indgående af GATT-paneler og EF-Domstolen;
- de eksisterende bestemmelser gøres endnu klarere. Det vil være nødvendigt med mere systematisk anvendelse af stikprøveundersøgelser, hvis der er et stort antal parter involveret i undersøgelsen. Desuden skal det gøres klart, hvilke konsekvenser det får, hvis interesserede parter ikke samarbejder;
- personalet forøges. Det skal i denne sammenhæng erindres, at de påtænkte ændringer vil føre til en stærkt forøget arbejdsbyrde for et personale, der allerede er belastet til bristepunktet. Desuden er et personale af passende størrelse en vigtig forudsætning for, at reformen kan føres ud i livet, idet en undladelse af at overholde fristerne har omfattende konsekvenser, når den juridiske ret til at fortsætte undersøgelserne bortfalder, og institutionerne udsættes for alvorlige retlige konsekvenser i henhold til traktatens artikel 215;

da mængden af arbejde efter Uruguay og liberaliseringen over for de central- og østeuropæiske lande og SNG⁶⁾ ikke vil falde, men derimod stige, er det indlysende, at det vil være nødvendigt med mere personale, hvis det samme arbejde skal udføres inden for en kortere frist. Det ekstra personale, der er nødvendigt, hvis fristerne skal overholdes og de øvrige skitserede ændringer foretages, er blevet beregnet ud fra det nødvendige undersøgelsespersonales størrelse. Den metode, der er benyttet til beregning af dette tal, fremgår af BILAG B, ifølge hvilket der er behov for et undersøgelsespersonale på 146 personer; en sådan stigning kræver naturligvis også øget personale til ledelsen, "policy"-afdelingen og støttefunktionerne. Det samlede aktuelle personale og det ekstra personale, der er nødvendigt som følge af ændringerne, fremgår af BILAG C. Beregningerne er baseret på gennemsnitlig 56 nye undersøgelser pr. år⁷⁾. Når personalet skal overholde en ordning baseret på frister, hvor undersøgelsesvarigheden for disse nye sager halveres, skal der naturligvis udføres mere arbejde på kortere tid, hvorfor det er nødvendigt med ekstra personale. Dette krav om, at arbejdet skal udføres på kortere tid, er permanent, ligesom det er tilfældet for inputtet af nye sager. Konsekvenserne af den nye ordning vil være en gradvis formindskelse af antallet af igangværende sager på ethvert tidspunkt, men som følge af fristerne også en øget arbejdsbyrde på ethvert tidspunkt. Resultatet vil derfor ikke være uudnyttede ressourcer, men et stop for tendensen til stadig længere nødvendige frister til afslutning af sagerne. Endelig skal det i denne sammenhæng bemærkes, at der ikke er fastsat nogen sikkerhedsmargen for personaletallene for at tage hensyn til den forøgelse af antallet af sager, som givetvis vil finde sted som følge af liberaliseringen af det indre marked og det ekstra skub i denne retning, som Uruguay-runden og forhandlingerne med de central- og østeuropæiske lande og SNG vil give;

6) F.eks. fjernelse af kvantitative restriktioner og indrømmelse af status som markedsøkonomi.

7) Dette tal må ikke forveksles med det antal undersøgelser, der er i gang på ethvert tidspunkt - jf. BILAG D, DER INDEHOLDER OPLYSNINGER OM ANTALLET AF NYE INDLEDTE SAGER OG IGANGVÆRENDE UNDERSØGELSER I PERIODEN 1981-1992.

- medlemsstaterne yder deres bidrag ved for det første at forklare de interesserede parter, hvorledes EF-lovgivningen fungerer, og for det andet at sikre en mere effektiv fuldbyrdelse af foranstaltningerne, når de er vedtaget;
- det ekstra personale, der er nødvendigt til dette formål, behandles særskilt i forhold til Kommissionens øvrige ønsker;
- tallene i bilag C omfatter en konvertering af 23 nationale ekspertstillinger til faste stillinger. Dette er nødvendigt som følge af den tid, der medgår til uddannelse, og kontraktens korte varighed, idet dette har gjort det særdeles u hensigtsmæssigt at benytte nationale eksperter til arbejdsfunktioner med indbyggede frister;
- det i bilag C desuden specificeres, at det vil være nødvendigt med en ekstra oversætter for hvert sprog, fordi det vil være nødvendigt at udarbejde oversættelserne inden for stramme frister;
- det nødvendige personale ansættes sideløbende med fristernes iværksættelse. I denne sammenhæng behandles tidsplanen for ansættelserne, ansættelsesmetoden, de budgetmæssige følger og tidsplanen for fristernes indførelse og de øvrige ændringer i punkt 4 nedenfor;
- uddannelses-, datamatiserings- og tjenesterejsebudgetterne forhøjes. Behovet for øgede udgifter til uddannelse og datamatisering er selvindlysende. Hvad angår tjenesterejser, vil opsplitningen på dumping- og skadesundersøgelser føre til flere tjenesterejser, som skal presses sammen inden for retligt bindende frister.

Endelig skal lejligheden benyttes til at inddrage brugere og forbrugere mere i den samlede proces. Disse grupper har i årevis presset på for at få status som interesseret part under disse undersøgelser, og disse forsøg har endog - uden held - været gjort ved EF-Domstolen. Kommissionen bør nu inddrage dem for derved at øge gennemsigtigheden på dette vigtige område inden for handelspolitikken.

4. Tidsplan for foranstaltningen

a) Tidsplan for ansættelse af ekstra personale

Hvis Rådet godkender Kommissionens forslag om indførelse af frister ved udgangen af 1993, skal det erindres, at det vil tage nogen tid at oprette den nødvendige administrative struktur, og at det er bydende nødvendigt, at ansættelsen af personale finder sted sideløbende med fristernes indførelse. Der mindes i denne sammenhæng om, at Edinburgh-topmødet fastsatte strenge budgetlofter indtil 1995, og at en realistisk tidsplan for ansættelsen af det nødvendige vedtægtsmæssige personale derfor vil være 10 stillinger i 1994, 59 i 1995 og de resterende 59 i 1996⁸⁾.

b) Ekstern ansættelse af kvalificeret personale

Ud over de retlige og økonomiske specialister, der kan bringes til veje internt eller efter afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver, kræver denne type arbejde personale med erfaring inden for revision eller regnskabsvæsen. Regnskabsførere eller revisorer står ikke til rådighed inden for Kommissionen i det fornødne antal, og der kan derfor ikke blot foretages omplaceringer af personale. Det vil derfor muligvis blive nødvendigt at afholde særlige eksterne udvælgelsesprøver i begyndelsen af 1994 med henblik på ansættelse af kvalificeret personale.

---

8) For det ikke-vedtægtsmæssige personales vedkommende er tallene 14 i 1995 og 6 i 1996.

c) Indførelse af frister

På baggrund af ovennævnte tidsplan for ansættelsen af personale er den mest realistiske dato for indførelse af frister for nye sager (i modsætning til igangværende sager eller fornyede undersøgelser) den 1.4.1995.

Det kan forventes, at alle sager inkl. de fornyede undersøgelser vil være omfattet af den "nye" ordning fra 1.7.1996, når den komplette administrative struktur vil være på plads.

d) De budgetmæssige virkninger af ovennævnte tiltag er omhandlet i vedlagte finansieringsoversigt.

5. KONKLUSION

For at opnå ovennævnte resultater og imødekomme de ønsker, som Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og erhvervsgrenene i Fællesskabet ofte har givet udtryk for, forelægger Kommissionen hermed Rådet

- et forslag om ændring af Fællesskabets grundlæggende antidumping-, antisubsidierings- og beskyttelseslovgivning.

Hovedformålene med forslaget er at

- a) indføre frister
- b) skabe grundlag for udtagelse af strikprøver, hvis der er mange involverede parter, og gøre bestemmelserne om interesserede parter og behandlingen af firmaer, der ikke samarbejder eller kun samarbejder partielt, mere klare
- c) gøre det muligt at træffe foreløbige foranstaltninger for en hel 6-måneders periode i modsætning til den aktuelle situation, hvor foranstaltningerne først træffes for 4 måneder og derefter om nødvendigt forlænges i yderligere 2 måneder af Rådet
- d) gøre det muligt for erhvervsgrenene i Fællesskabet at indgive klager i beskyttelsesøjemed.

Ovennævnte forslag fremsættes naturligvis ud fra en forudsætning om, at Rådet afsætter de fornødne økonomiske midler dertil i regnskabsårene 1995 og 1996. Det er faktisk Fællesskabets troværdighed over for dets egne erhvervsgrøne og over for omverdenen, det drejer sig om i denne politik. Der skal derfor gøres den fornødne indsats for at føre ovennævnte mål ud i livet, og det gælder også spørgsmålet om ekstra midler. Hvis der ikke afsættes yderligere midler, må Kommissionen tage sin stilling op til fornyet overvejelse.

BILAG A

(Begrundelse)

ANTIDUMPING - FRISTER I USA

Klagens berettigelse	20 dage efter indgivelsen
Foreløbige resultater vedr. skade	45 dage efter indgivelsen
Foreløbige resultater vedr. dumping	160 dage efter indgivelsen (210 dage i komplicerede tilfælde)
Endelige resultater vedr. dumping	75 dage efter forel. resultater vedr. dumping (135 dage i komplicerede tilfælde)
Endelige resultater vedr. skade	45 dage efter endel. resultater vedr. dumping.

Undersøgelserne kan afsluttes inden for et tidsrum, der varierer mellem et minimum på 280 dage i enkle tilfælde og et maksimum på 390 dage i komplicerede tilfælde.

FORESLÅEDE FRISTER I EF

Klagens berettigelse	1 måned
Foreløbige resultater vedrørende dumping og skade	9 måneder
Endelige resultater vedrørende dumping og skade	15 måneder

DE AKTUELLE TIDSRUM I EF

Klagens berettigelse	2-3 måneder
Foreløbige resultater vedrørende dumping og skade	15-18 måneder
Endelige resultater vedrørende dumping og skade	21-24 måneder

Antidumping og antisubsidiering
Beregning af undersøgelsespersonalets størrelse

DUMPING

- undersøgelsespersonalet arbejder i hold på to og inddrages ikke i mere end to sager på én gang
- der er på ethvert tidspunkt 56 sager i gang, og af disse er 13 komplicerede, 25 normale og 18 enkle
- der arbejder to hold à to tjenestemænd med hver kompliceret sag, om end hold nr. 2 samtidig arbejder med en enkel sag, dvs. sammenlagt 26 sager og 26 hold eller 52 tjenestemænd
- for de resterende 30 sagers vedkommende (5 enkle og 25 normale) arbejder et hold à to tjenestemænd med to sager samtidig, dvs. sammenlagt 15 hold à to tjenestemænd eller 30 tjenestemænd
- resultatet heraf bliver et samlet behov på 82 tjenestemænd.

SKADE

- undersøgelsespersonalet arbejder i hold på to og inddrages ikke i mere end to sager på én gang
- der er på ethvert tidspunkt 48 sager i gang, og af disse er 8 komplicerede, 27 normale og 13 enkle
- der arbejder to hold à to tjenestemænd med hver kompliceret sag, om end hold nr. 2 samtidig arbejder med en enkelt sag, dvs. sammenlagt 16 sager og 16 hold eller 32 tjenestemænd
- for de resterende 32 sagers vedkommende arbejder et hold à to tjenestemænd med to sager samtidig, dvs. sammenlagt 16 hold à to tjenestemænd eller 32 tjenestemænd
- resultatet heraf bliver et samlet behov på 64 tjenestemænd.

BILAG C

(Begrundelse)

Eksisterende personale og ekstra fornødent personale som følge
af de nye opgaver

<u>GD 1</u>	<u>Eksisterende</u>	<u>Ekstra</u>	
1. Kategori A (vedtægtsm.)	32	57	
2. Kategori B (vedtægtsm.)	32	42	
3. Kategori C (vedtægtsm.)	18	20	
Subtotal	72	109	(nye stillinger, heraf 55 i 1995 og 54 i 1996)
4. Kategori A (midlert. vedtægtsm.)	13	10 ¹⁾	
5. Nationale eksperter og erstatning heraf	23 ²⁾	23 ³⁾	
6. Kategori C (ikke vedtægtsm.)	11	17 ⁴⁾	
<u>Oversættelsestjenesten</u>			
7. Kategori LA (vedtægtsm.)	-	9	(nye stillinger)
8. Kategori C (ikke vedtægtsm.)	-	3 ⁴⁾	

1) Tilvejebringes ved hjælp af eksisterende ressourcer.

2) Der er tale om nationale eksperter, der skal erstattes med fast personale.

3) Der er tale om vedtægtsmæssigt personale, der skal erstatte nationale eksperter ved overførsel af lønbevillinger.

4) Der er tale om ikke-vedtægtsmæssigt personale, for hvis vedkommende det er nødvendigt med yderligere bevillinger.

ANTIDUMPING- OG ANTISUBSIDIEUNDERSØGELSER I PERIODEN 1981 - 1992

	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992
Igangværende undersøgelser ved periodens begyndelse	29	46	53	33	40	44	21	39	53	60	59	46
Undersøgelser iværksat i perioden	48	58	38	49	36	24	39	40	27	43	20	39
Igangværende undersøgelser i perioden	77	104	91	82	76	68	60	79	80	103	79	85
Undersøgelser afsluttet ved:												
- indførelse af endelig told	10	7	20	5	8	4	9	18	10	18	19	16
- godtagelse af pristil- sagn	7	35	27	27	4	25	8	-	5	9	3	-
- konstatering af, at der ikke fandt dumping sted	-	-	-	6	2	4	-	-	-	-	1	1
- konstatering af, at der ikke er ydet subsidier	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
- konstatering af, at der ikke er forvoldt skade	6	6	8	-	15	7	4	5	5	13	6	4
- andre årsager	1	1	3	4	2	7	-	3	-	5	4	7
Samlede antal undersøgelser afsluttet i perioden	31	51	58	42	32	47	21	26	20	45	33	28
Igangværende undersøgelser ved periodens slutning	46	53	33	40	44	21	39	53	60	58	46	57
Indførelse af midlertidig told i perioden	10	18	22	11	9	6	13	28	10	23	19	18

BILAG D (Begrundelse)

FORNYEDE UNDERSØGELSER AF ANTIDUMPING- OG ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER I PERIODEN 1981 - 1992

	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992
Igangværende undersøgelser ved periodens begyndelse	1	16	24	2	2	20	27	11	20	15	21	21
Undersøgelser iværksat i perioden	17	24	10	7	30	24	8	24	17	26	16	27
Igangværende undersøgelser i perioden	18	40	34	9	32	44	35	35	37	41	37	48
Undersøgelser afsluttet ved:												
- indførelse af endelig told i stedet for pristilsagn	-	1	8	1	1	1	7	4	4	6	1	1
- ændring af endelig told	-	-	11	2	5	7	8	-	4	2	3	11
- suspension af endelig told	-	-	-	-	3	-	1	-	-	-	-	-
- godtagelse af pristilsagn i stedet for endelig told	-	-	2	2	1	1	1	3	-	1	-	-
- ændring af pristilsagn	-	13	8	1	-	2	4	2	1	-	5	1
- ophævelse eller bortfald af endelig told	-	-	-	-	2	2	2	1	9	6	4	5
- ophævelse eller bortfald af pristilsagn	-	-	3	-	-	3	-	5	4	5	2	-
- ophævelse af regional told	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
- ingen ændring af gældende foranstaltninger	1	2	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-
Samlede antal undersøgelser afsluttet i perioden	2	16	32	7	12	17	24	15	22	20	15	18
Igangværende undersøgelser ved periodens slutning	16	24	2	2	20	27	11	20	15	21	22	30
Indførelse af midlertidig told i undersøgelsesperioden	1	13	3	3	2	8	-	7	1	-	-	-

FORSLAG TIL

Rådets forordning (EØF) nr.

af

**om indførelse af frister for undersøgelser, der gennemføres
i henhold til Fællesskabets instrumenter til beskyttelse af handelen,
og om ændring af de relevante rådsforordninger**

RADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

**under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab, særlig artikel 113,**

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

**Der skal lægges ensartede principper til grund for den fælles
handelspolitik, navnlig med hensyn til beskyttelse af handelen;**

**instrumenter til beskyttelse af handelen, især for så vidt angår illoyal
handelspraksis, er et uundværligt supplement til et åbent marked med
redelige konkurrencevilkår, og de bidrager således til en harmonisk
udvikling af verdenshandelen;**

med henblik herpå er der etableret følgende fællesskabsinstrumenter:

Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988¹⁾ om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5. februar 1982²⁾ om den fælles importordning (som senest ændret³⁾;

---

1) EFT nr. L 209 af 2.8.1988, s. 1.

2) EFT nr. L 35 af 9.2.1982, s. 1.

3) EFT nr. L 284 af 12.10.1991, s. 1.

gennemførelsen af enhedsmarkedet i 1992 gør det påkrævet at forbedre effektiviteten i anvendelsen af disse instrumenter til beskyttelse af handelen, navnlig med hensyn til varigheden af de undersøgelser, der gennemføres i henhold til disse instrumenter;

det er derfor hensigtsmæssigt og nødvendigt at indføre frister for de procedurer, der iværksættes i henhold til ovennævnte forordninger;

i forbindelse med klager, der indgives vedrørende dumpingimport eller subsidieret import, er det nødvendigt at fastsætte frister for iværksættelsen af undersøgelser og for den foreløbige eller endelige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder; det bør også sikres, at endelige afgørelser, det være sig positive eller negative, træffes hurtigt for at sikre, at internationale forpligtelser overholdes;

for at gøre det muligt at overholde fristerne er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at udtage stikprøver i tilfælde, hvor en undersøgelse omfatter et stort antal parter, at klarlægge de frister, inden for hvilke parterne skal meddele Kommissionen deres synspunkter og oplysninger, for at den kan tage hensyn hertil ved gennemførelse af undersøgelsen, mere præcist at fastlægge, hvilke parter der kan få indsigt i oplysninger, som Kommissionen råder over, og anmode om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger, på grundlag af hvilke der skal foreslås endelige foranstaltninger, og at klarlægge følgerne af, at nævnte parter ikke eller kun delvis samarbejder med Kommissionen;

det er også af væsentlig betydning at sikre, at der afholdes konsultationer med medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg så betids, at fristerne kan overholdes;

procedurerne bør endvidere forenkles ved en bestemmelse om, at der umiddelbart kan indføres midlertidig told i en periode på seks måneder, fremfor indledningsvis en periode på fire måneder, som så kan forlænges med to måneder;

fornyede undersøgelser bør også afsluttes hurtigt;

for så vidt angår fællesskabstilsyn og beskyttelsesforanstaltninger er det også nødvendigt at fastsætte frister for at afgøre, om der skal iværksættes en undersøgelse, og for at fastslå, om der bør træffes foranstaltninger eller ej, således at det sikres, at sådanne afgørelser træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte økonomiske beslutningstagere;

for endvidere at indføre et lettere tilgængeligt og mere gennemsigtigt system må det anses for påkrævet at indrømme Fællesskabets erhvervsvirksomheder ret til at indgive klager vedrørende beskyttelsesforanstaltninger på samme måde, som det er tilfældet i forbindelse med antidumping- og antisubsidiesager;

endelig er det bydende nødvendigt at knytte gennemførelsen af denne forordning sammen med etableringen af den nødvendige administrative struktur i Kommissionens tjenestegrene; Rådet bør derfor i en afgørelse, der træffes i henhold til EØF-traktatens artikel 113, nærmere angive, hvilke klager, procedurer og undersøgelser der skal være omfattet af denne forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Antidumping- og udligningstold

Artikel 1

1. Overskriften til artikel 2, stk. 13, i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 ændres til "G. METODER TIL BESTEMMELSE AF GENNEMSNITSPRISER" og tredje led udgår.
2. I artikel 5, stk. 3, indsættes som tredje punktum:

"En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter indleveringen heraf til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen."
3. I slutningen af artikel 5, stk. 5, indsættes:

"Inden en måned efter tidspunktet for klagens indgivelse til Kommissionen."
4. I slutningen af artikel 6, stk. 1, indsættes:

"og finder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning."
5. I artikel 6, stk. 3, udgår ordene: "eller anmode om mundtlig konsultation".

6. I artikel 7, stk. 1, første punktum, udgår ordet "omgående", og artikel 7, stk. 1, litra a), affattes således:

"iværksætte en sådan procedure inden for en måned fra klagens indgivelse og offentliggøre en meddelelse herom i De Europæiske Fællesskabers Tidende; i denne meddelelse oplyses det, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 5."

7. I artikel 7, stk. 2, indsættes som litra c):

"c) Omfatter undersøgelsen et meget stort antal parter, kan den begrænses til en stikprøve af de parter, varer eller transaktioner, som kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed."

8. I begyndelsen af artikel 7, stk. 4, litra a), udgår ordene "Klageren og de importører og eksportører" og i stedet indsættes følgende:

"Klagerne og de importører, eksportører, brugere og forbrugerorganisationer"

9. Artikel 7, stk. 7, litra b), affattes således:

"Nægter en af de berørte parter eller et af de berørte tredjelande at give adgang til nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at stille sådanne til rådighed inden for de frister, der er fastsat ved denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan foreløbige eller endelige, positive eller negative afgørelser træffes på grundlag af de foreliggende oplysninger. Konstaterer Kommissionen, at berørte parter eller tredjelande har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, kan den i stedet for sådanne oplysninger gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger."

10. Artikel 7, stk. 9, litra a), affattes således:

"Undersøgelser bør normalt indstilles inden for en frist på et år. Under alle omstændigheder indstilles en undersøgelse inden for en frist på femten måneder fra dens iværksættelse enten ved, at den afsluttes i henhold til artikel 9, eller ved at der træffes endelige foranstaltninger i henhold til artikel 12."

11. I artikel 11, stk. 1, indsættes i slutningen af første punktum:

"senest ni måneder efter undersøgelsens iværksættelse."

12. Artikel 11, stk. 5, affattes således:

"Midlertidig told har en gyldighedsperiode på højst fire måneder. Gyldighedsperioden for midlertidig antidumpingtold kan dog være seks måneder, hvis eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, fremsætter begæring herom, eller hvis de efter en meddelelse fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod."

13. I artikel 14, stk. 2, indsættes som sidste punktum:

"Fornyede undersøgelser afsluttes normalt senest femten måneder efter undersøgelsens iværksættelse."

AFSNIT II

Fællesskabstilsyn og beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 2

1. I artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 indsættes som stk. 2, 3 og 4:

"2. Under de samme omstændigheder kan enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning uden status som juridisk person, der optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, som anser sig for skadet eller truet af en sådan indførsel, indgive en skriftlig klage til Kommissionen. Klagen skal indeholde det bevismateriale, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen underretter straks medlemsstaterne om en sådan klage.

3. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter indleveringen heraf til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

4. I denne forordning forstås ved "erhvervsgren i Fællesskabet" samtlige de producenter af samme varer som eller direkte konkurrerende varer til de indførte varer, som udøver virksomhed på Fællesskabets område, eller hvis samlede produktion af samme eller direkte konkurrerende varer udgør en betydelig del af den samlede fællesskabsproduktion af sådanne varer.

Er der tale om en klage, der kun vedrører en eller flere regioner i Fællesskabet, defineres den pågældende erhvervsgren på samme måde som beskrevet ovenfor, men i forhold til den eller de pågældende regioner."

2. Artikel 6, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 affattes således:

"Iværksætte en undersøgelse inden for en måned fra modtagelsen af en underretning fra en medlemsstat eller fra indgivelsen af en klage og offentliggøre en meddelelse herom i De Europæiske Fællesskabers Tidende; i denne meddelelse gives der et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 4."

3. I artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 indsættes som tredje afsnit:

"Klageren og de importører, eksportører, brugere og forbrugerorganisationer, der vides berørt, samt repræsentanterne for eksportlandet kan få kendskab til alle de oplysninger, som de parter, der er berørt af en undersøgelse, har stillet til rådighed for Kommissionen, undtagen interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for varetagelsen af deres interesser og ikke er fortrolige i henhold til artikel 8, og forudsat at Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. Med henblik herpå indgiver de pågældende en skriftlig anmodning til Kommissionen med angivelse af de oplysninger, der ønskes."

4. Artikel 6, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 affattes således:

"Indgives oplysningerne ikke inden for de frister, der er fastsat ved denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller lægges der væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger. Konstaterer Kommissionen, at berørte parter eller tredjelande har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, kan den i stedet for sådanne oplysninger gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger."

5. I artikel 6, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 indsættes som stk. 5a:

"5a Står det efter konsultationer klart, at den klage, der er indgivet af en erhvervsgren i Fællesskabet, ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde iværksættelsen af en undersøgelse, træffer Kommissionen inden en måned efter tidspunktet for indgivelse af klagen beslutning om at afvise klagen. Klageren underrettes herom."

6. Artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 affattes således:

"Træffes der ikke inden ni måneder fra undersøgelsens iværksættelse afgørelse om at indføre fællesskabstilsyn eller beskyttelsesforanstaltninger, afsluttes undersøgelsen efter høring af Udvalget inden for en frist på en måned, og afgørelsen offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende med angivelse af de væsentligste konklusioner af undersøgelsen og et sammendrag af begrundelserne herfor."

7. I slutningen af artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 indsættes:

"senest ni måneder efter undersøgelsens iværksættelse. Under ganske særlige omstændigheder kan denne frist forlænges med højst to måneder; i så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende med angivelse af den forlængede frist og et sammendrag af begrundelserne herfor."

AFSNIT III

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Den finder imidlertid kun anvendelse på klager, der er indgivet, samt procedurer og fornyede undersøgelser, som er indledt efter datoer, som Rådet anfører i en afgørelse, som træffes i henhold til traktatens artikel 113.

ISSN 0254-1459

KOM(93) 541 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02

Katalognummer : CB-CO-93-588-DA-C

ISBN 92-77-60726-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg